

eller bevogte udlagte Minespæringer, og ej heller vil som dengang de fornødne Styrker til Dækning af Grænsen kunne være til Stede i Krig eller Fred.

De i Regeringsforslagene opstillede Styrker er saa utilstrækkelige, at det maa være aabenbart for enhver, at Danmark ikke vil kunne forsvare sit Territoriums Neutralitet med den fornødne Styrke.

Det konservative Folkepartis Forudsætning for en dansk Forsvarsordning er, at Værnene sættes ind til Kamp i Tilfælde af Angreb paa Landets Integritet eller Selvstændighed, og ønsker Værnene opbygget bedst muligt i Overensstemmelse hermed.

Som et dansk Forsvars Hovedopgave maa man, saavel under den foreliggende Situation i Europa som under enhver anden tænkelig Situation, betragte Forsvaret af Sjælland med København.

En fjendtlig Besættelse af København vil være ensbetydende med alt dansk Forsvars Sammenbrud.

Den i Regeringsforslagene opstillede Militærordning kan ikke paa noget Punkt løse denne Opgave; med et Luftforsvar, der kun er minimalt, vil København være prisgivet for stadige Luftbombardementer, og Byen vil uhindret kunne beskydes fra Køge Bugt, idet hverken Hæren, Kystdefensionen eller Flaaden har Midler til at forhindre eller modsætte sig dette.

Alene denne væsentlige Mangel maatte — saafremt den ikke afhjælpes — som logisk Konsekvens have, at man helt opgav at have et dansk Forsvar.

For den i Regeringsforslaget opstillede Hærstyrke i Jylland gælder, at denne er alt for ringe og alt for svag til, at man overhovedet kan tale om virkningsfuldt at forsvare dansk Territorium mod et Angreb; ogsaa Fredsbevogtningen vil blive saa ringe, at den ikke kan skabe fornøden Tryghed for Befolkningen, endsige dække Mobilisering og Samling ved Krigsudbrud.

Med den i Regeringens Søværnsforslag anførte urimelig lille Flaade vil en fjendtlig Magt fuldkommen uhindret kunne anvende Søen til Omplacering af sine Styrker og

derved angribe den jyske Hærstyrke samtidig i Fronten og i Ryggen.

Mindretallet er derfor af den Opfattelse, at Regeringens Forsvarsforslag i Virkeligheden ikke har nogen reel forsvarsmæssig Værdi, idet de lader København, hvor en Afgørelse til Gunst for Fjenden lettest kan fremtvinges, ligge fuldstændig ubeskyttet hen.

Mindretallet er af ovenanførte Grunde af den Opfattelse, at Lovforslagenes Gennemførelse med Urette vil give Befolkningen Indtryk af, at Danmark har et vist Forsvarsberedskab.

Med særlig Beklagelse maa Mindretallet konstatere, at alle Bestræbelser for at bevare *de frivillige Korps* har vist sig frugtesløse. Trods den kommanderende Generals positive og uforbeholdne Udtalelse om Korpsenes militære Betydning for Hæren og de Vanskeligheder, som deres Ophævelse vil medføre f. Eks. med Hensyn til Hærens Ordonnanstjeneste og vedrørende Københavns Luftforsvar, har Regeringen afvist enhver Forhandling om en Opretholdelse af Korpsene og har heller ikke villet drøfte nye Former for deres Bevarelse. Mindretallet maa betegne Korpsenes Ophævelse som et alvorligt Overgreb, der ikke er sagligt, men kun politisk, agitatorisk begrundet.

Under Forhandlingerne i Udvalget fremsatte Mindretallet Forslag om at vise Forslagene tilbage til Forhandling mellem Regeringen og den *ansvarlige* Sagkundskab, der ikke havde haft Adgang til at medvirke ved Forslagenes Udarbejdelse. Under en saadan Forhandling kunde ogsaa Repræsentanter for Partierne tilkaldes og Mulighed for en Forhandling paa bred og samtidig sagligt forsvarligt Grundlag tilvejebringes. Den nærmere Begrundelse herfor findes i Bilag 11. Da dette Forslag blankt afvistes af Regeringen og dens Partier, fremsatte Mindretallet de under henholdsvis Ændringsforslag Nr. 24 og 15 opførte Forsvarsforslag.

Disse Forslag er opbygget teknisk paa samme Maade som Regeringsforslagene, og der er hertil kun foreslaaet, hvad der maa